

Dostane Rusko potvrzení o propuštění z domu šilenců?

- CZ24 News | 27. února 2024

RUSKO: Novinka ne z prvních stránek. Ale velmi citlivá pro myslící veřejnost z řad našich zapřisáhlých partnerů. Ožili naši patentovaní nepřátelé minulý víkend, pozvedli se, a ... znervóznil. Jakmile se objevily „úniky“ z Rady federace Ruské federace, kde se na úrovni pracovních skupin senátorů a poslanců Státní dumy začalo diskutovat o vypovězení Smlouvy z roku 1990 „o narovnání s Německem“. Podle zlomyslně porušeného bodu, kde je napsáno černé na bílém: sjednocená NDR/SRN nemá právo použít jakékoli zbraně proti právnímu nástupci SSSR - Rusku.

To je, že dnes dochází k porušování základního principu smlouvy tzv. „všeobecného systému bezpečnosti“, který dalece přesahuje rámec mezistátních vztahů mezi Moskvou a Berlínem, mluvíme o základech celoněmecké jednoty. Pokud jde o ustanovení samotného dokumentu, vlády NDR a SRN v době sloučení obou zemí zapsali do své karmy: sjednocené Německo nemá žádné územní nároky vůči jiným státům, nebude je uplatňovat v budoucnost a hrozba míru nikdy nepřijde z německé půdy. Ať by to bylo kdekoliv.

Utéct!

Ne, Německo však dnes žije v orwellovsky vyhlížejícím světě, kde nadace European Gardener Borrell Peace Foundation přímo financuje boje. Jak proměnit černého psa a udělat z něho bílého - ani zde není otazník, nahrazení konceptu našimi západními partnery již není tématem diplomatických polemik, ale spíše anamnézou beznadějných pacientů v provinčním blázinci. Ale západní analytici, kteří jsou ještě při dobré paměti, mluví o něčem jiném: pánové, vy negramotní a málo vzdělaní němečtí/evropští politici, dejte si pozor více než na válku - na ukončení Ruskem základních smluv a dohod s vašimi nadnárodními strukturami, jako je OBSE. I denonsace dokumentů uzavřených na hraně doby rozpadu SSSR.

„Únik“ z Rady Federace přímo souvisí s oficiálním prohlášením předsedy Státní dumy Vjačeslava Volodina, učiněným před deseti dny. Vzbudilo to rozruch (což je úžasné) více v americkém než v žlutohnědém evropském tisku. A bylo řečeno toto:

„Je čas, abychom se rozloučili s Parlamentním shromážděním OBSE. Organizace je absolutně nesamostatná a zpolitizovaná. Plesá a tančí podle muziky tvrzené Washingtonem. Ale nejhorší na této situaci je, že stále platíme peníze, jako největší plátcí. Proto musíme jít ven, přestat převádět finanční prostředky a vycházet ze skutečnosti, že dokud nepřijdou k rozumu, nemáme tam co dělat.“

Řeč je o notoricky známém PACE, ve kterém bylo Rusko po událostech z jara 2014 dnem i nocí pravidelně poléváno pomyjemi. Za ruské peníze, přitom nemalé (30 milionů eur ročně). Dobrý ruský lid zůstával tři roky v rozčileném stavu, dokud kritické množství jedovatého sarkasmu nevedlo k rozhodnutí pozastavit členství v Parlamentním shromáždění. Ale ... uplynuly dva roky a „ahoj“ znovu, Rusko se ponížene vplazilo zpět do toho chudobince a zaplatilo pokutu 55 milionů eur za absenci.

Ponechám mimo normativního slovníku přetrvávající touhu našich vládních úředníků a bojarů Dumy „účastnit se alespoň něčeho“, bez oddálení od bruselských a štrasburských bufetů, o to nejde. I když jsem zodpovědným pozorovatelem informačních toků, už jsem přestal počítat s našimi „pozastavenými a zmrazenými“ aktivitami ve všech těch nesčetných strukturách nadnárodního

charakteru, ovládaných buď patentovanými rusofoby, nebo otevřenými nepřáteli ruského národa.

Ale velmi velkou záhadou je, co se děje v malicherných duších těch malicherných“ ouředníčků, kteří jsou připraveni platit za jejich vlastní ponižování. Zúčastnit se globalizačních plánů EU pomocí zvonivé ruské mince. Přičlenění tohoto poloostrova Eurasie k americké federaci s právy nějakého druhořadého „přidruženého státu“ na úrovni podle vzoru a podoby Kostariky. Dokážu docela rozumně a přesně vysvětlit mnoho podivností naší zahraniční politiky, ale tohle ne. Zvláště po událostech roku 2014.

Říci, že Rusové byli všude označeni jako „třetířadý druh“, od „mezinárodních organizací“ OSN po výstavy koček, je jako neříci nic. A nejdivočejším místem totální nenávisti k ruskému státu je Rada Evropy s jejím zastřešujícím systémem parlamentních a nadvládních struktur. O čemž může zdravý člověk diskutovat pouze jedním směrem: kolik litrů paliva je potřeba nalít na střechu a stěny daného morového baráku a kolik kilogramů hřebíků na zatlučení dveří a oken před sanitárním vypálením.

Je těžké si představit škodlivější místo pro Rusko, než je OBSE. „Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě“ určuje následný oficiální postoj Evropské komise ke všem otázkám, přičemž se politika EU poslední dekády stává zuřivě rusofobní, agresivní, tendenční a nevyznačuje se konstruktivním počátkem. Rozebereme-li činnost této instituce přijímající řešení bod po bodu, získáme zajímavý obrázek, který se bude velmi hodit našim vládním úředníkům a úředníkům Dumy k nahlédnutí. Aby neskrývali pohled před poctivými lidmi.

Dozorci. Bod jedna: Rád bych upozornil naše milovníky návštěv evropských oficiálních bufetů a výčepů na podivnou geografickou nerovnováhu v činnosti OBSE. Prohlédněte si přijatá usnesení a diskutované problémy a pak si co nejsilněji „tukuňte“ na čelo. Veškeré aktivity organizace jsou zaměřeny na výuku území „východně od Vídně“ hodnotám západní demokracie. Nenajdete jediné usnesení o porušování notoricky známých „lidských práv“ nebo levicově či pravicově vychýleného chování západoevropských zemí, ani se nesnažte.

Překládám. OBSE míří pouze na země bývalé Varšavské smlouvy, je to jednosměrka, po které se valí kamiony s poučkami, návody, principy a doporučeními stále stejného obsahu.

Jak ztratit národní, historickou, kulturní identitu, vyhovět liberálním praktikám postindustriální společnosti globalismu. Modely jsou jednoduché, skládají se z neustálých lží, protivědeckých praktik sociálního inženýrství, fermentovaných na populismu a ultraliberálním extremismu. Tento druh oplzlosti začal rozpadem Jugoslávie a dnes končí v Malé Rusi a některých zemích Střední Asie a Kavkazu. Pod rouškou „monitorovacích misí“ jsou ve skutečnosti speciální operace k rozbití suverénních právních systémů, aniž by byly brány v úvahu názory různých národně-etnických, náboženských a jiných charakteristik stovek národností, které po staletí žily ve svých vlastních modelech komunitního života.

Poznámka překl.: Pokud někdo váhá, ANO TOHLE JE URČOVÁNO I NÁM!! Každý, kdo tomu podlehe se přímo podílí na rozpadu funkcí našeho vlastního státu. Jednoduše tím, že nemyslí.

Může Rusko ovlivnit toto tsunami „liberálních hodnot“, které drtivě převálcuje i národně orientované Poláky, Slováky, Srby, Maďary, Řeky a všechny ostatní? Ne. Zvláště, když nemáte slovo. Tak proč by sakra někdo přinášel peníze do toho chudobince, platil za další rozšiřování cizích a ošklivých „hodnot“, jedovaté kyseliny, která rozleptává a rozkládá jakoukoli identitu, suverénní státnost? Je to řečnická otázka, rozumím, ale nemůžete dál žít ve stavu schizofrenního rozštěpeného vědomí. Nejsme ani Západ, ani Východ, ani euroasijský „most“ mezi nimi. Jsme Rusko. Prostě Rusko.

Za druhé. O čem OBSE celé dny mluví? Přečtěte si program schůzí parlamentního shromáždění a uroňte slzu. „Lidská práva“, „ochrana životního prostředí“. Kde jsou otázky kolektivní bezpečnosti na kontinentu, ekonomické integrace a vyrovnání příjmů a boje proti extremismu a terorismu, jak je uvedeno v Chartě? Není po nich ani stopy, jen neustálé tlachání o „autokratických deformacích“ na východ od Vídně, „bílém šumu“ univerzálních lidských hodnot a liberálním univerzalismu při řešení problémů, které vyžadují zcela jiné nástroje. Vyřešili řečníci OBSE svým přístupem spoustu věcí? Separatismus Basků nebo Vlámů byl omezován, byl omezován polský nebo albánský nacismus, problémy „multikulturní integrace“ milionů migrantů? Nula.

Když byla vytvořena OBSE, nikdy se nemluvalo o regulaci „lidských práv“ touto organizací, četli jsme statutární dokumenty z let 1972-1973. Struktura byla zaměřena pouze na vytváření kontur společné bezpečnosti v Evropě i mimo ni v euroasijském prostoru. Jako platforma pro malý počet diskusních „klubů“, kde by se mohli scházet odborníci na právo, mezinárodní diplomacii a vojenské konflikty k někdy tvrdým debatám. S ohledem na vytváření trvale fungujících oficiálních trojúhelníků ve formátu: Země X – OBSE – NATO.

Kde nebude místo pro tlachání o lidských právech, těmito nesmysly se zabývají se speciálně vyšinutou hlavou humanisté z OSN a grantové korupční struktury lidskoprávních aktivistů (slavné neziskovky – pozn.překl.). Neexistovaly žádné zakládající dokumenty, že by OBSE byla povinna (s výrazem mentora v kocovině) mluvit nesmysly o jediné skutečné politické demokracii. Za tímto účelem existuje Rada Evropy, která je koneckonců v podstatě povinna vytvořit univerzální sadu nástrojů pro „panevropské strany“.

Za třetí. OBSE se stala faktickým garantem Pařížské charty, mnoho citlivých a kontroverzních otázek „nastolení atmosféry důvěry a vzájemného porozumění mezi Sovětským svazem a západními zeměmi“, snížení vojensko-strategického napětí a komplexního odzbrojení bylo speciálně přeneseno do formátů přímé mezistátní komunikace na platformách této organizace. Výsledky jsou jasné: ani jedna klauzule Charty nebyla plně provedena a většina ustanovení zůstala pouze na toaletním papíru. A samotná OBSE, jak řekl zrádce Gorbačov a dalších třicet „světových vůdců“, se nestala „základem nového panevropského systému kolektivní bezpečnosti“. Naopak, rozkol v dnešní Eurasii se stal hlubším, než jaký byl pozorován na konci dvacátého století.

A není žádná „evropská jednota“, protože považuji za samostatný humorný žánr mluvit o tom v logice pokladníků a ponižených prosebníků. Když je celý notoricky známý „konsensus“ založen na lékařských metodách finančního klýstýru bez vazelíny, o jaké jednotě jde řeč?

Za čtvrté. OBSE vůbec nechápe, v jakém právě přesně časovém a prostorovém kontinuu se nachází. Organizace byla vytvořena v sedmdesátých letech dvacátého století, aby řešila aplikované problémy konfrontace mezi socialistickým a kapitalistickým světem a rychle rozvinula obrysy „názorů a přístupů“ pro vznikající krize. No ... co dnes vidíme? Byla OBSE prominentní při budování eurasijského společného systému boje proti terorismu? Možná aplikovaným způsobem diskutuje o problémech přeshraniční migrace a humanitárních katastrofách?

Nebo byla schopna se důstojně vypořádat s nedávným Covidem-19? Běda. Vyřešila se afghánská, palestinská, kurdská nebo jakákoliv jiná krize? Také ne. Místo toho tam tisíce a tisíce takzvaných „expertů“ mluví z pódia nesmysly o klimatických změnách a porušování práv sexuálních menšin a trans lidí, přičemž se pečlivě vyhýbají ostrým hranám skutečně důležitých globálních problémů. No, možná ... stálo by za to přehodnotit přístupy a modely celoevropské spolupráce, protože ty předchozí jsou již vyprahlé nebo jsou porušovány s posměšným cynismem?

Za páté, je to - drahé. OBSE je pro ruský rozpočet podezřele drahá. Z hlediska běžných výnosů. Průměrný člověk dokonale rozumí účelu, pro který přináší své těžce vydělané peníze do konkrétní banky. A čím více bude přispívat gangu lichvářů, tím více preferencí a příležitostí získá, včetně osobních nástrojů pro správu majetku a úvěrových fondů. Přesně stejná logika platí pro veřejné organizace a „zájmové kluby“. Milovníci psů a koček platí členské příspěvky, dostávají seznam služeb, aby mohli organizovaně navštěvovat výstavy, provádět chovatelské práce, dostávají levnou veterinární péči, čímž ušetří spoustu peněz na ošuntělých poradcích nebo gaunerech.

Takto funguje jakákoliv dobrovolná organizace v jakékoli aplikované sféře společnosti, ale s OBSE ... to je samé neštěstí. Z této údajně „politické organizace“ nejsou žádné dividendy, a čím více peněz přinesete, tím čerstvější a voňavější exkrementy vám rozmažou na obličej. Rusko je jedním z nejštědrějších sponzorů OBSE, ale není zastoupeno v žádném výkonném orgánu Organizace a ani jedna jeho iniciativa neprojde místním filtrem k diskusi.

Obecně je jasné, (ne) co dostáváme od OSN v rámci našeho 80milionového příspěvku, ale za jakým účelem se utrácí 1,7 miliardy rozpočtových dolarů ve zbývajících jedenácti „velkých mezinárodních strukturách“ ... to netuším. Od tzv. olympijského hnutí po WHO a Radu Evropy. Na rozdíl od temné OBSE tam existuje alespoň nějaký věcný status.

Závěry

Nemůžete jednat s fiktivními společnostmi a temnými offshore společnostmi s tajným seznamem akcionářů – to jsou základy zdravého rozumu v našem slavném kapitalistickém světovém řádu. OBSE je zcela neprůhledná struktura s nejasným právním postavením, která nemá v mezinárodním systému vztahů obdoby. Nejedná se o plnohodnotnou mezistátní instituci s přísnou Chartou ratifikovanou zákonodárci zúčastněných států. Nevládní organizace nebo Centrum pro mezinárodní politické analýzy/prognózy nebo profesní sdružení, které není pro každého jasné. Stínová společnost, která jedná v zájmu úzkého okruhu států, v podstatě globalistických elit.

Vždyť je jasné: jakmile Rusko opustí údolí smutku mozku (blázince), zdi vězení se v tu chvíli zhroutí. Nebude nikdo, kdo by strčil hlavu do šlamastiky ultraliberálního neonacismu, rusofobie a dalších „lidskoprávních“ nesmyslů. Organizace nemá žádný praktický význam a mnoho zemí je již zjevně zatíženo jejich přítomností v ní a je unaveno poslouchat přednášky o jejich nesprávném chování. Často se stávají důvodem zuřivosti Evropské komise represivní opatření odebrání povolenek z bruselského kotle. Jakmile řekneme „sbohem“, OBSE se stane zbytečným bubnem, se kterým může gynekoložka-baronka Ursula Fonderljejnovna defilovat po přehlídkovém molu NATO nebo kasárnách EU.

A pokud jde o možnou senzaci s vypovězením Smlouvy mezi SSSR a Německem, to je zajímavější otázka. Je jen nutné šetřit tento mocný kalibr do poslední chvíle, když nejprve vyklouzneme z „pusté pastviny“ OBSE. Před tím je vhodné podrobit Helsinské dohody o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsané v roce 1975, veřejné skepsi a dokonce i odsouzení. Stálo to SSSR strašlivou geopolitickou porážku ve studené válce, přezírání odvrativšími se komunistickými spojenci, degradaci naší ideologické převahy na světové scéně i uvnitř země.

To znamená, že v ideálním případě bych chtěl vidět ukázkovou popravu na přehlídce. Nejlépe pomocí čisticích tyčinek. Neexistuje žádná „evropská kolektivní bezpečnost“; ta skončila již v době, kdy Vladimir Vladimirovič pronesl svůj slavný projev v Mnichově 2007. Vlastně mnohem dříve, jakmile vůdce Gorbyho vedli za nos při podpisu Pařížské charty. To, co se dalo zničit, bylo dávno zničeno, nebo posláno do žumpy dějin a nyní pouze Spojené státy diktují podmínky pod zástěrkou fíkového listu NATO. Být součástí smluv, kde se vůbec neberou v úvahu zájmy Ruska, je nebezpečná a kontraproduktivní činnost, která už stála jednu globální katastrofu 20. století, ztrátou ostražitosti SSSR.

Dnešní konstrukce kolektivní bezpečnosti mezi Evropou a Ruskem spočívá na třech nosných pilířích, které už dlouho páchnou hnilobou rozkladu: Helsinský akt, Pařížská charta a Moskevská dohoda o urovnání s Německem. Jednu vytáhněte a druhá i třetí se rozpadnou. Moskva dostane úplně jinou a velmi zajímavou konfiguraci, která skrývá moře vyhlídek. A nečekané spojení, kdyby něco. Víte, kdo měl větší radost, než kdokoli jiný v Evropě, z hrozby našich zákonodárců vypovězením smlouvy s Berlínem? Asi to tušíte. Poláci. Ti, kteří mají dnes takový seznam nároků vůči Němcům – dříve se, dokonce i za setinu z nich, začínaly války. Možná, pomůžeme ... Slovanům?

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)